

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica grada Vukovara 70, Zagreb

(adresa nadležne jedinice)

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
Z A G R E B 2**11-06-2025**PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

Nadležni trgovački sud Trgovački sud u ZagrebuPoslovni broj spisa St-1035/2025**PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU****PODACI O VJEROVNIKU:**

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

Mladen BratoševićOIB 04344323766

Adresa / sjedište

Hrvatskih iseljenika 4, 21000 Split**PODACI O DUŽNIKU:**

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

Brodograđevna industrija Split d.d.OIB 18556905592

Adresa / sjedište

Ulica Velimira Škorpika 11, Zagreb**PODACI O TRAŽBINI:**

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

u tijeku: presuda OS ST Pr-328/2022-25 od 14.03.2025, po žalbi dužnika: ŽS PU GŽ R-81/2025Iznos dospjele tražbine 9.242,10 (euro)Glavnica 9.140,45 (euro)Kamate 101,65 (euro)Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
(euro)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

presuda Općinskog suda u Splitu posl.br. Pr-328/2022-25 od 14.03.2025. (t.III. - parnični trošak), IZDAČU KOMATAVjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA ☒ NE ☒ za iznos _____ (euro)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (euro)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje

ODRIČEM ☒ NE ODRIČEM ☐

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

Mjesto i datum

Split, 06.06.2025.

Potpis vjerovnika

MLADEN PAVASOVIĆ
ODVJETNIK
Ćiril-Methodova 38, Split •

PUNOMOĆ

Ovlašćujem(o) **MLADENA PAVASOVIĆA**, odvjetnika iz Splita, Ćiril-Methodova 38, tel. 396-131, da me (nas) zastupa u građanskom, upravnom, parničnom, izvanparničnom, ovršnom, zemljišnoknjižnom i kaznenom postupku, postupku pred trgovačkim sudom, u postupku pred tijelima državne uprave, koji se vodi kod

FINANCIJSKE AGENCIJE / TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

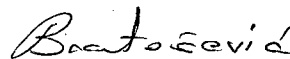
prijave tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku koji se vodi pred
Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl.br. St-1035/2025

radi :

Ovlašćujem(o) ga da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda i kod svih drugih državnih tijela, te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) na zakonu osnovanih prava i interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena pravna sredstva, a naročito da podnosi tužbe i ostale podneske, da sklapa poravnanja i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem(o) da ga zamjenjuje

Split, 06. lipnja 2025.

MLADEN BRATOŠEVIĆ

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Ex vojarna Sv. Križ, Dračevac
21000 Split

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Jeleni Kvarantan Karuza, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Mladena Bratoševića, OIB:04344323766, iz Splita, Hrvatskih iseljenika 4, zastupan po punomoćniku Mladenu Pavasoviću, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika Brodosplit d.d. , OIB:18556905592, iz Splita, Put Supavla 21, zastupano po odvjetničkom društvu Mamić, Grgić, Vinter odvjetničko društvo d.o.o., odvjetnicima iz Zagreba, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 30. siječnja 2025. u nazočnosti punomoćnika tužitelja te punomoćnice tuženika, a po objavi presude dana 14. ožujka 2025.

presudio je

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, ukupan bruto iznos od 47.487,48 eura, odnosno pojedinačno po mjesecima iznose kako slijede:

- za listopad 2020. iznos od 745,67 eura,
- za studeni 2020. iznos od 2.734,20 eura,
- za prosinac 2020. iznos od 2.734,20 eura,
- za siječanj 2021., iznos od 2.734,20 eura,
- za veljaču 2021. iznos od 2.734,20 eura,
- za ožujak 2021. iznos od 2.734,20 eura,
- za travanj 2021. iznos od 2.734,20 eura,
- za svibanj 2021. iznos od 2.734,20 eura,
- za lipanj 2021. iznos od 2.734,20 eura,
- za srpanj 2021. iznos od 2.734,20 eura,
- za kolovoz 2021. iznos od 2.734,20 eura,
- za rujan 2021. iznos od 2.734,20 eura,
- za listopad 2021. iznos od 2.734,20 eura,
- za studeni 2021. iznos od 2.734,20 eura,
- za prosinac 2021. iznos od 2.734,20 eura,
- za siječanj 2022., iznos od 2.734,20 eura,
- za veljaču 2022., iznos od 2.734,20 eura,
- za ožujak 2022., iznos od 2.734,20 eura,
- za travanj 2022., iznos od 260,41 eura,

sve s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja se od dana dospijeca svakog mjesečnog potraživanja – šesnaesti dan slijedećeg mjeseca za protekli mjesec pa do 31. prosinca 2022. obračunava po kamatnoj stopi koja se određuje, za

svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, izuzev zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak.

II. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, ukupan neto iznos od 603,88 eura, odnosno pojedinačno po mjesecima iznose kako slijede:

- za listopad 2020. iznos od 86,27 eura,
- za studeni 2020. iznos od 119,45 eura,
- za rujan 2021. iznos od 132,72 eura,
- za listopad 2021. iznos od 66,36 eura,
- za studeni 2021. iznos od 199,08 eura,

sve s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja se od dana dospijeca svakog mjesečnog potraživanja – šesnaesti dan slijedećeg mjeseca za protekli mjesec pa do 31. prosinca 2022. obračunava po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine.

III. Nalaže se tuženiku, u roku od 15 dana, naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 9.140,45 eura, uvećane za pripadajuće zakonske zatezne kamate koje na taj iznos teku od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. U tužbi koja je podnijeta ovom sudu dana 9. ožujka 2022., tužitelj navodi da je točkom I. pravomoćne i ovršne presude ovog suda posl.br. Pr-1211/2020 od 14. svibnja 2021., koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu posl. br. Gž R-1478/2021-2 od 11. siječnja 2022., utvrđeno da nije dopušten otkaz tužiteljevog Ugovora o radu menadžera 2, sklopljenog na neodređeno vrijeme dana 01. srpnja

2014. uz Dodatak istom ugovoru od 01. kolovoza 2014., a sve temeljem Odluke Uprave tuženika o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu menadžera 2 od 11. kolovoza 2020. i Odluke direktora tuženika od 21. rujna 2020. te da radni odnos tužitelja kod tuženika i dalje traje. Točkom II. iste presude naloženo je tuženiku, u roku od 15 dana, vratiti tužitelja na posao na radno mjesto projektni menadžer, sve sukladno važećem ugovoru o radu tužitelja. Zbog nezakonite odluke o otkazu ugovora o radu tužitelju da pripada pravo na bruto plaću koju da bi ostvario u periodu nakon nezakonitog prestanka radnog odnosa i to u iznosu kao da je u narednom razdoblju radio kod tuženika. Člankom 9. navedenog Ugovora o radu menadžera 2 od 01.srpnja 2014. (dalje u tekstu : Ugovor), određena da je plaća tužitelja u fiksnom iznosu od 24.000,00 kn („bruto 2“, s doprinosima za obvezna osiguranja na plaću), dok se Dodatkom od 01. kolovoza 2014. izmijenio naziv radnog mjesta (ranije: Projekt menadžer, sada: Projektni menadžer) i šifra radnog mjesta (ranije A610000, sada A620320) dok su poslovi u svom opisu sadržajno ostali potpuno isti jednako kao i sve ostale odredbe Ugovora. Tuženik da nije isplaćivao tuženiku ugovorenu plaću, koja da bi prema izračunu tužitelja u bruto iznosu (dakle bez doprinosa na plaću) bila u visini od 20.477,82 kn, već da je neosnovano i bez ikakvog pravnog temelja isplaćivao tužitelju umanjenu plaću. Sukladno navedenom, tužitelj da je ustao tužbom pred Općinskim sudom u Splitu, a radi isplate mu djela plaće koju je poslodavac neosnovano i nezakonito ustezao, te se taj predmet vodi pod poslovnim brojem : Pr- 470/2020. Međutim , to što tuženik u periodu koji prethodi otkazu nije tužitelju pravilno obračunavao i isplaćivao plaću, da ne utječe na matematički izračun visine tužbenog zahtjeva tužitelja u ovom postupku, već da se za izračun plaće koju je tuženik dužan isplatiti tužitelju u ovom postupku ima uzeti kako je tužitelju plaća isplaćivana kako je i ugovoreno i to u fiksnom iznosu. Tužitelju da je radni odnos kod tuženika zaključen s danom 22.listopada 2020. (istekom otkaznog roka od 2 mjeseca jer je tužitelj odluku o otkazu zaprimio 22.08.2020.), te tužitelj od prestanka tog radnog odnosa više nije zasnovao nijedan drugi radni odnos. Kazati je kako je tužitelj od 23. listopada 2020. sam uplaćivao dobrovoljno mirovinsko osiguranje - produženo osiguranje - kako bi nastavio osiguranje nakon prestanka obveznoga mirovinskog osiguranja - otkazom, odnosno kako bi osigurao kontinuitet trajanja staža osiguranja. Međutim, gore navedeno da ne utječe na odnos između tužitelja i tuženika, već da je isključivo odnos tužitelja i HZMO-a, te će HZMO-a, a po tuženikovom ispunjenju obveze iz presude Općinskog suda u Splitu br. Pr-1211/20 , odnosno vraćanju tužitelja na rad, poništiti navedeni staž tužitelja po osnovi produženog osiguranja i vratiti tužitelju uplaćeno. Kako je već navedeno u točki III. narativnog dijela ove tužbe, tužitelju da je plaća određena Ugovorom o radu i to u fiksnom iznosu (stoga nije potrebno uzimati prosjek plaće u posljednja 3 mjeseca koji su prethodili otkazu) od 24.000,00 kn - međutim u "bruto 2" iznosu, s doprinosima za obvezna osiguranja na plaću. Dakle, prema izračunu tužitelja njegova mjesečna bruto plaća iznosi 20.600,85 kn. Sukladno navedenom, tužitelj da je sam, u programu Microsoft Excel, napravio obračun plaće koja da mu je trebala biti isplaćena u utuženom periodu (plaća koja mu pripada u periodu od otkaza - 22.listopada 2020. pa do plaće za siječanj 2022. - dospjela na naplatu 15.veljače 2022.) te da ista iznosi 314.993,64 kn.

2.U odgovoru na tužbu koji je podnijen ovom sudu dana 22. travnja 2022. tuženik navodi da je dana 07. travnja 2022. godine tuženik zaprimio tužbu tužitelja na isplatu plaće temeljem ugovora o radu menadžera 2., od dana 01.07.2014. godine (dalje: Ugovor o radu). Tuženik u cijelosti da osporava kako osnovu tako i visinu tužbenog zahtjeva tužitelja. Tuženik najprije da ističe kako prema tužitelju nema nikakvo dospjelo i/ili nedospjelo dugovanje, odnosno kako je tuženik ispunio prema tužitelju

sve svoje obveze koje su između tuženika i tužitelja ugovorene i dogovorene. Usto, tuženik ističe kako tužitelj uz tužbu nije dostavio kompletnu dokumentaciju na kojoj se temelji njegov zahtjev, zbog čega da je nejasno kako je tužitelj uopće utvrdio iznos kojeg potražuje ovom tužbom. Naime, člankom 135. stavkom 1. Zakona o radu (NN 93/2014, 127/2017, 98/2019; dalje: ZR-a) da je propisano kako u slučaju spora iz radnog odnosa teret dokazivanja je na osobi koja smatra da joj je neko pravo iz radnog odnosa povrijeđeno. Tužitelj u točki V. tužbe navodi da je sam u programu Microsoft Excel napravio obračun plaće koji ovime potražuje od tuženika koji ni na koji način ne može biti dovoljan i vjerodostojan dokaz o iznosu plaće koju tužitelj zahtijeva. Isto potvrđuje i dokumentacija koju da sam tužitelj dostavlja uz svoju tužbu jer da iz iste proizlazi da iznos tužiteljeve bruto 1. plaće ni u jednom trenutku nije bio veći od 17.011,20 kn, što je oko 3.000,00 kn manje od iznosa koje tužitelj potražuje temeljem svog nestručnog izračuna. Prema tome, razvidno da je da je tužba u suprotnosti i proturječnosti s dokazima i dokumentacijom koju tužitelj dostavlja u prilog tužbi. Usto, tužitelj od tuženika potražuje i iznos na ime „regresa“ i „božićnica“ za koje tvrdi da ih je tuženik isplaćivao ostalim radnicima i da bi stoga bile isplaćene i tužitelju da mu radni odnos s tuženikom nije prestao. Ne samo da za navedeno tužitelj ne predlaže nikakve dokaze, već poziva sud da tuženiku naloži dostavu tih dokaza, što je još jedan razlog zašto tužbeni zahtjev valja u cijelosti odbiti i to ne samo s obzirom na čl. 135. st. 1. ZR-a, već i s obzirom na čl. 7., čl. 219. st. 1. te čl. 221.a Zakona o parničnom postupku (NN 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019). Dakle, budući da tužitelj nije dostavio kompletnu, odnosno vjerodostojnu dokumentaciju na kojoj temelji svoje potraživanje kao i budući da je ono što je tužitelj dostavio uz tužbu kontradiktorno njenim navodima i zahtjevima, tužba tužitelja da je u cijelosti neosnovana kako u osnovi tako i u visini. Nadalje, tužitelj u točkama III. i V. tužbe navodi da je člankom 9. Ugovora o radu određena plaća tužitelja u fiksnom iznosu i da stoga nije potrebno uzimati prosjek plaće u posljednja 3 mjeseca koja su prethodila otkazu Ugovora o radu. Navedeno je netočno i nedokazano, najprije jer je istim člankom Ugovora o radu određeno da je moguća promjena u iznosu, tj. smanjenje plaće ovisno o tome je li tužitelj ostvario određene ciljeve koje mu je tuženik kao poslodavac odredio. Prema tome, jasno da je ugovoreno između stranaka kako plaća iz članka 9. stavka 1. Ugovora ne predstavlja fiksnu, nepromjenjivu plaću, već visina iste ovisi o okolnostima koje utvrđuju stranke, a potpisavši odredbu Ugovora temeljem koje se naknada za rad može umanjiti, tužitelj je sam pristao na takvo smanjenje. S obzirom na to, tuženik posebno upućuje na dokumentaciju koju sam tužitelj dostavlja uz ovu tužbu, a iz koje jasno proizlazi da je tuženik ostvarivao ne samo manji iznos plaće nego što ovime potražuje (što tuženik ističe i u točki II. ovog odgovora na tužbu), već i izrazito promjenjiv iznos sukladno svojim radnim učincima i poslovanju tuženika, pa stoga tužitelj uopće nije dokazao na koji je način odredio predmetni tužbeni zahtjev temeljem čega bi isti bio utemeljen. Ono što je nedvojbeno jest da budući da tužiteljeva plaća nije bila ugovorena kao fiksni iznos, posve je neosnovano onda ovime potraživati od tuženika određeni fiksni iznos kao što to potražuje tužitelj. Osim toga, a nastavno na točku IV. ovog odgovora na tužbu, dokumenti koje sam tužitelj dostavlja uz tužbu, tj. isplatne liste potvrđuju da je tužitelj pristao na eventualno smanjenje, odnosno na isplatu iznosa koji nije jednak iznosu iz članka 9. stavka 1. Ugovora. No sve i da je tuženik doista samoinicijativno bez odobrenja i suglasnosti tužitelja i protivno odredbama Ugovora umanjivao svaki mjesec plaću, zašto tužitelj nije reagirao ranije, odnosno zašto je tužitelj tek nakon prestanka radnog odnosa u društvu tuženika odlučio kako

će zatražiti „razliku“ plaće koju potražuje ovdje tužbom, ako s takvim „umanjenjem“ nije bio suglasan? Životno da je neuvjerljivo i nelogično da bi netko godinama trpio bilo kakvo jednostrano umanjenje plaće bez poduzimanja bilo kakve radnje. Pored toga, da je tuženik doista jednostrano te protivno Ugovoru umanjio tužiteljevu plaću, zašto tuženik ne bi navedeno umanjenje izvršio na način da bi svaki mjesec tužitelju isplatio isti, ali umanjeni iznos? Jasno jest kako ovdje nije riječ o nekom jednostranom umanjenju plaće od strane tuženika, već da je riječ o činjenici da su tuženik i tužitelj svaki mjesec, a u skladu s člankom 9. stavkom 5. Ugovora suglasno dogovarali kriterije temeljem kojih je iznos naknade iz stavka 1. istog članka umanjen, te je zbog toga i eventualno umanjeni iznos plaće isplaćen u skladu s dogovorenim kriterijima. Prije svega, tužitelj je bio rukovodeće osoblje te je bio odgovoran za kompletnu proizvodnju unutar društva tuženika. Kada tužitelj nije ostvario uobičajeni radni učinak koji se za navedeno radno mjesto očekuje, odnosno kada nije ostvario zadane rezultate rada, stranke su suglasno na temelju ostvarenih rezultata rada utvrdile kriterije te osnove za eventualno umanjenje naknade iz stavka 1. članka 9. Ugovora. Tužitelj je navedenoga itekako svjestan, odnosno zna kako je svaki mjesec dao svoju prethodnu suglasnost na eventualno umanjenje plaće, zbog čega nije ni pokretao bilo kakve postupke ranije. Konačno, s obzirom na to da je pitanje o točnoj visini tužiteljeve plaće predmet drugog ovosudnog postupka, to je još jedan dokaz u prilog neosnovanosti osnove, ali i visine ovog tužbenog zahtjeva kako ga tužitelj postavlja, a posebno tomu da je njegov samostalni izračun posve netočan i nepostojeći jer se temelji na neutvrđenim, spornim iznosima o kojima još ne postoji ni nepravomoćna sudska odluka pa ih se stoga nikako ne može uzeti kao utvrđene tražbine. Dakle, odnos tužitelja i tuženika da se temelji na međusobnom povjerenju te brizi za dobrobit društva tuženika te da je tužitelj svaki mjesec bio pristao na isplatu eventualno umanjenog iznosa plaće, jer je tako i ugovoreno Ugovorom o radu. Tužitelj stoga ovime da neosnovano utužuje iznos za koji zna da nema pravo te zlorabi povjerenje i dugogodišnji suglasni način rada, na koji za trajanja radnog odnosa nije nijednom podnio nijedan prigovor ili ikakav drugi znak neslaganja. Obzirom na sve gore navedeno, tužba tužitelja je u cijelosti neosnovana i nezakonita, pa čak i nemoralna, te se istoj tuženik u cijelosti protivi, odnosno protivi se kako osnovi tako i visini tužbenog zahtjeva, zbog čega se predlaže sudu istu tužbu i zahtjev za naknadu parničnog troška u cijelosti odbiti kao neosnovane.

3. Sud je u dokaznom postupku pregledao potvrdu Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Splitu od 3. ožujak 2022., Isplatne lista (list spisa 11-25), Ugovor o radu menadžera 2, Izračun tužitelja napravljen u programu Microsoft Excel, Potvrda Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Splitu od 11. travnja 2022., nalaz i mišljenje sudskog vještaka Marijana Jovića od 5. prosinca 2024.,

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Među strankama nije prijeporno:

- da je u toč. I. pravomoćne i ovršne presude ovog suda posl.br. Pr-1211/2020 od 14. svibnja 2021., a koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu posl. br. GŽ R-1478/2021-2 od 11. siječnja 2022., utvrđeno da nije dopušten otkaz tužiteljevog Ugovora o radu menadžera 2, sklopljenog na neodređeno vrijeme dana 01. srpnja 2014., uz Dodatak istom ugovoru od 01. kolovoza 2014., a sve temeljem Odluke Uprave tuženika o poslovno uvjetovanom otkazu ugovora o radu menadžera 2 od 11. kolovoza 2020. i Odluke direktora tuženika od 21. rujna 2020. te da radni odnos tužitelja kod tuženika i dalje traje,

- da je toč. II iste presude naloženo tuženiku, u roku od 15 dana, vratiti tužitelja na posao na radno mjesto projektni menadžer, sve sukladno važećem ugovoru o radu tužitelja,
- da je člankom 9. navedenog Ugovora o radu menadžera 2 od 01.srpnja 2014. (dalje u tekstu : Ugovor), određena da plaća tužitelja u fiksnom iznosu od 24.000,00 kn („bruto 2“, s doprinosima za obvezna osiguranja na plaću), dok se Dodatkom od 01. kolovoza 2014. izmijenio naziv radnog mjesta (ranije: Projekt menadžer, sada: Projektni menadžer) i šifra radnog mjesta (ranije A610000, sada A620320) dok su poslovi u svom opisu sadržajno ostali potpuno isti jednako kao i sve ostale odredbe Ugovora,
- da čl. 9. st. 1 Ugovora o radu glasi: "Menadžer ima pravo na plaću(naknadu za rad) u iznosu od 24.000,00 kn (bruto 2, s doprinosima za obvezna osiguranja na plaću) mjesečno." - dok je st.5 istog članka utvrđeno sljedeće: "Poslodavac može tijekom trajanja ovog ugovora, po vlastitoj ocjeni i u vrijeme koje sam za to odredi, odrediti ciljeve (targeti) koje Menadžer treba ostvariti kako bi ostvario dodatnu naknadu za svoj angažman, te o tome obavijestiti Menadžera. Poslodavac i Menadžer će utvrditi okolnosti po kojima će se naknada za rad Menadžera iz ovog članka ugovora, smanjiti."

6.Kao sporno ostalo je za utvrditi da li tužitelju zbog nezakonite odluke o otkazu ugovora o radu tužitelju pripada pravo na bruto plaću kao i isplate s osnova primitke po osnovi regresa i božićnice koje bi ostvario u periodu nakon nezakonitog prestanka radnog odnosa i u kom iznosu, dakle osnov i visina tužbenog zahtjeva.

7. U svom nalazu i mišljenju od dana 5. prosinca 2024. vještak za financije Marijan Jović navodi da je vještvo napravljeno sukladno rješenju ovog suda od dana 13. svibnja 2024. u predmetu koji se vodi pod brojem Pr-328/2022. Prilikom izrade vještva da je izvršen uvid u priloženu dokumentaciju u spisu i dokumentaciju dostavljenu od strane tuženika. Na osnovi podataka i izvršenog obračuna da je mišljenja da bi u periodu od 22. listopada 2020. do 4. travnja 2022., tužitelj da je bio zaposlen kod tuženika temeljem ugovora o radu menadžer II, primio bruto 1 plaću u ukupnom iznosu od = 47.487,48 eura, te primitke po osnovi regresa i božićnice u ukupnom iznosu od = 603,88 eura. Mjesečni iznosi ukupno manje plaćenih naknada na plaću da su prikazani u Tablici br. 1. stupac br. 6. i 7. nalaza vještaka. Na nalaz i mišljenje vještaka stranke nisu imale primjedbi stoga se vještvo vještaka Jovića u cijelosti prihvaća kao vjerodostojno jer je izrađeno po pravilima struke.

8.Temeljem vještva vještaka Jovića tužitelj je pismenim podneskom od 13. prosinca 2024. precizirao tužbeni zahtjev kao u izreci ove presude.

9. Analizom i ocjenom cjelokupnog dokaznog postupka, svih dokaza zajedno i svakog dokaza zasebno sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/93, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13 – u daljnjem tekstu ZPP), ovaj sud smatra da tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan. Osnov potraživanja tužitelja u ovom predmetu već je utvrđen pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog suda u Splitu posl.br. Pr-1211/2020 od 14. svibnja 2021. (ispravljena rješenjem tog suda istog poslovnog broja od 18.05.2021.), potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu posl.br. GŽ R-1478/2021-2 od 11. siječnja 2022., pa su stoga svi tuženikovi prigovori vezani za osnovanost tužiteljevog potraživanja ukazuju u cijelosti neosnovanim. Što se tiče visine tužiteljevog potraživanja ista se temelji na obračunu vještaka financijske struke M. Jovića koji je izvršen prema priloženoj dokumentaciji u spisu i dokumentaciji dostavljenoj od

strane tuženika na koji obračun vještaka stranke nisu imale posebnih primjedbi. Prigovor tuženika kako temeljem čl.9 ugovora o radu tužitelja tuženik ima mogućnost da jednostrano bez ikakvog objašnjenja umanju plaću tužitelja je neosnovan, jer to ne proizlazi iz predmetnog članka već upravo suprotno prema čl. 9. st. 5 ugovora ugovoreno je da poslodavac i menadžer zajedno utvrđuju okolnosti po kojima će se naknada za rad menadžera iz tog članka ugovora, smanjiti. Tuženik u ovom postupku nije dokazao da su stranke suglasno utvrdili postojanje takvih okolnosti niti da je suglasnošću istih plaća tužitelju smanjena. Do dogovora između stranaka pogotovo nije moglo doći u utuženom periodu, obzirom da tužitelj tada zbog nezakonitog otkaza tuženika nije ni radio. Stoga temeljem čl. 95. St. 3. ZR-a, tužitelj ima pravo na naknadu plaće kao i na pravo na regres za godišnji odmor i božićnicu koje bi redovito ostvario da nije bilo nedopuštenog otkaza ugovora o radu i to upravo u zatraženim iznosima bruto 1 plaću u ukupnom iznosu od 47.487,48 eura, te primitke po osnovi regresa i božićnice u ukupnom iznosu od 603,88 eura, a sve temeljem nalaza i mišljenja vještaka M.Jovića.

10. Na dosuđeni iznos tužitelju su dosuđene i zakonske zatezne kamate počevši od dospijeca svakog pojedinog mjesečnog iznosa razlike plaće do isplate, po stopi iz članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 140/15. i 60/16., 114/22., Uredba 156/22), izuzev kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanim u bruto plaći.

11. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, u skladu s točkom 7. st. 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, pa je pun. tužitelja priznat parnični trošak za sastav tužbe – 500 bodova, za sastav podneska od 16. svibnja 2022., 9. rujna 2022., 14. ožujka 2024. i 13. prosinca 2024.- za svaki po 500 bodova, za zastupanje na ročištu od 13. svibnja 2024. i 30. siječnja 2025. – za svako po 500 bodova, za zastupanje na ročištu za objavu – 50 bodova, što ukupno iznosi 3.550 bodova, (vrijednost 1 boda = 2 eura) iznosi 7.100,00 eura + 25% PDV-a iznosi 8.875,00 eura. Tom iznosu valja pridodati trošak financijsko knjigovodstvenog vještačenja u iznosu od 265,45 eura, tako da ukupno obistinjen trošak tužitelju iznosi 9.140,45 eura.

U Splitu, 14. ožujka 2025.

Sudac

Jelena Kvarantan Karuza

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke u postupku.

Dokument je elektronički potpisan:
Jelena Kvarantan-Karuza

Vrijeme potpisivanja:
14-03-2025
09:33:07

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=WOC1156415448522D3631393830363038393334
OU=Signature
S=Kvarantan-Karuza
G=Jelena
CN=Jelena Kvarantan-Karuza

Broj zapisa: 9-30874-7ba8c

Kontrolni broj: 0dfbc-721ff-7b8c6

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Jelena Kvarantan-Karuza, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Mladen Bratošević

Brodograđevna industrija Split d.d.

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	Suma kamata	Saldo
14.03.2025	19.05.2025	66	9140,45 €	6,15 %	101,65 €	9242,10 €
Ukupno		67	9.140,45 €		101,65 €	9.242,10 €

Masa:
51g

01 OECB 6

Split
09.06.25
17:14:58
21119

3.32

HP Hrvatska

FINA

RC ZAGREB

("od predstavljanja postupak")

ULICA GRADA VUKOVARA 70

10 000 ZAGREB

LADEN PAVASOVIĆ
SVJETNIK
Metodova 38, Split •

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 2

11-06-2025

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POSTE

KLASA:

UR. BROJ:

